

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-311/13-11

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić, Sanje Štefan, Lidije Rostaš Beroš i Borisa Markovića članova vijeća, te sudske savjetnice Marije Tomas Mišetić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog u povodu zahtjeva I. B. d.d. S., Z., koju zastupa D. L., direktor Sektora pravnih i općih poslova, na sjednici vijeća održanoj 30. rujna 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog Suda, broj: Usoz-311/13-6 od 29. travnja 2015. odbačen je zahtjev podnositelja za ocjenu zakonitosti općeg akta te je podnositelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na zahtjev u iznosu od 2.000,00 kn i rješenje u iznosu od 500,00 kn što ukupno iznosi 2.500,00 kn.

Podnositelj je podnio prigovor protiv rješenja o plaćanju sudske pristojbe i u bitnome navodi da je Ustavnom sudu Republike Hrvatske 22. svibnja 2013. podnio prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 16. stavka 1. i 2. i 106. stavka 1. točke 10. i stavka 5. Odluke o komunalnom redu Grada S. (Službeni glasnik Grada Splita, broj: 11/2011.) uz koji je priložio pojedinačni upravni akt- Obvezni prekršajni nalog. Navodi da je Ustavni sud bio dužan ovom Sudu dostaviti sve priloge priložene uz zahtjev podnositelja pa tako i pojedinačnu odluku javnopravnog tijela pa ovaj Sud nije mogao donijeti rješenje kojim se zahtjev odbacuje, a slijedom toga niti osporeno rješenje. Smatra da mu je na ovaj način onemogućen pristup sudu i pravna zaštita njegovih pravnih interesa čime se ide na njegovu štetu. Osim toga navedeni pojedinačni akt je stavljen izvan snage i zamijenjen presudom Prekršajnog suda u S. od 26. srpnja 2011. koja je dostavljena ovom Sudu 24. ožujka 2015. pa s obzirom na navedeno rješenje o plaćanju sudske pristojbe u cijelosti je neosnovano i neutemeljeno. Tužitelj prigovara visini utvrđene sudske pristojbe budući je u konkretnom slučaju vrijednost predmeta spora procjenjiva sukladno presudi Prekršajnog suda u Splitu od 26. srpnja 2011. kojom je izrečena novčana kazna u visini od 1.500,00 kn. Stoga je ovaj Sud eventualno svojim rješenjem primjenom Tar. br. 29.a stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama trebao utvrditi obvezu plaćanja sudske pristojbe na zahtjev u iznosu od 200,00 kn, a primjenom Tar. br. 30.a stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama na rješenje u iznosu od 200,00 kn, odnosno sveukupno 400,00 kn. Donošenjem navedenog rješenja Sud tumači i primjenjuje odredbe Zakona upravo suprotno od onoga kako te odredbe glase što predstavlja pogrešnu primjenu Zakona o

upravnim sporovima i Zakona o sudskim pristojbama, a istodobno i pogrešno utvrđuje činjenično stanje budući nalaže podnositelju zahtjeva plaćanje sudske pristojbe na zahtjev i rješenje kojim se zahtjev odbacuje iz čega proizlazi da je rješenje o plaćanju sudske pristojbe pravno i činjenično potpuno neutemeljeno i neosnovano. Predlaže da se rješenje poništi/stavi izvan snage te postupak naplate sudske pristojbe obustavi, a podredno da se utvrdi obveza plaćanja suske pristojbe u sveukupnom iznosu od 400,00 kn.

Prigovor nije osnovan.

Ustavni sud Republike Hrvatske svojim dopisom, broj: U-II-2935/2013 od 7. lipnja 2014. ustupio je Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske na daljnje rješavanje predmet podnositelja zahtjeva s priložima uz zahtjev obzirom da je ocjena zakonitosti općih akata na temelju odredbe članka 3. stavka 2. u vezi sa člankom 12. stavkom 3. točkom 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) od 1. siječnja 2012. u nadležnosti ovoga Suda.

Ovaj Sud je rješenjem poslovni broj: Usov-311/13-6 od 29. travnja 2015. odbacio zahtjev podnositelja jer presuda Prekršajnog suda u S. koju je tužitelj dostavio po pozivu iz rješenja ovog Suda od 13. ožujka 2015. nije pojedinačna odluka javnopravnog tijela u smislu odredbe članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima kako je i obrazloženo u tom rješenju.

S obzirom da je zahtjev odbačen za tužitelja je nastala obveza plaćanja sudske pristojbe sukladno odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 74/95., 57/96., 137/02., 26/03.-pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.).

Suprotno navodima podnositelja, obveza plaćanja sudske pristojbe u postupku zakonitosti općih akata kao objektivnog upravnog spora propisana je Tar. brojem 29.a stavka 4. i Tar. brojem 30.a stavka 4. u vezi sa stavkom 2. istog tarifnog broja Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio naprijed navedenog Zakona o sudskim pristojbama pa neosnovano podnositelj smatra da je sudsku pristojbu trebalo odrediti primjenom drugih tarifnih brojeva, odnosno primjenom Tar. br. 29.a stavka 1. i Tar. broj: 30.a stavka 1. Tarife koji se odnose na plaćanje sudskih pristojbi za pojedinačne upravne sporove.

S obzirom na navedeno pravilno je podnositelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata u iznosu od 2.000,00 kn, a na rješenje kojim je zahtjev odbačen 500,00 kn, dakle ukupno 2.500,00 kn, sukladno odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama i Tarifnog broja 29.a stavka 4. i Tarifnog broja 30.a stavka 4. u vezi sa stavkom 2. istog članka Tarife.

Slijedom izloženoga sud je na temelju odredbe članka 39.a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama odbio prigovor podnositelja zahtjeva.

U Zagrebu, 30 rujna 2015.

Predsjednica vijeća:
Blanja Turić, v.r.